

[Chr. H. Christensen.]

lovforslag til velvillig og hurtig behandling her i folketinget.

Holmberg: Lovforslaget om værn for dyr har jo været i det andet høje ting først, hvor det efter min mening har fået en grundig behandling. En del af bestemmelserne i det oprindelige lovforslag er taget ud, og andre, som jeg tror nok kunne siges at være præget af lidt hysteri, er ændret. Som lovforslaget nu er vedtaget ved tredje behandling i landstinget, hilser mit parti det med tilfredshed. Jeg tror, jeg kan sige, at lovforslaget, når det nu bliver vedtaget, er mere i overensstemmelse med almindelig retsbevidsthed end den gamle lov.

Jeg finder ingen anledning til at gå ind på de enkelte paragraffer, men vil blot gøre opmærksom på, at der i loven endnu ikke står noget om, hvilke metoder der skal anvendes ved affivning af dyr på slagterierne; men justitsministeren har nedsat et udvalg til undersøgelse af sagen.

Med disse få ord kan jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig behandling her i det høje ting.

Peder Jakobsen: Man må vel desværre sige, at en dyreværnslov er nødvendig, selvom jeg ganske indrømmer, at vel nok så godt som alle, der holder dyr, er glade for dem. Det gælder vel særlig dem, der holder husdyr, fordi disse dyr for os mennesker både kan være til lyst og til gavn. Alligevel er det sikkert nødvendigt med en lov som denne, der i det daglige råber et vagt i gevær overfor alt det, man ikke må.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om paragrafferne, som de er stillet op i dette lovforslag, der er vedtaget i alt fald så godt som enstemmigt i det andet høje ting og også har været til grundig behandling i partierne. Jeg skal blot sige, at jeg tror, at den, der bedst siger til mennesker, hvordan dyrene skal behandles, er Jeppe Aakjær:

„Men føllet vil klappes, og fåret ha' hør,
og grisen vil kløes bag sit øre.“

Hvis vi, der har dyr, lever efter denne regel, tror jeg, vi behandler dem rigtigt.

Jeg skal anbefale dette lovforslag i håb om, at dets straffebestemmelser aldrig nogen sinde kommer til anvendelse.

Axel Sørensen: Det vil for de fleste mennesker, som har med dyr at gøre, være en ganske naturlig sag at tage sig af dyrene som medarbejdere; men der gives jo enkelte tilfælde, hvor en dyreværnslov er påkrævet mod misbrug af dyrene. I det høje landsting

har man i vinterens løb gennemdrøftet lovforslaget, og de forbedringer, der er foretaget på mangfoldige områder, hilser mit parti med glæde.

Som nævnt af det ærede medlem hr. Holmberg er der endnu ikke opnået et resultat med hensyn til slagteriernes affivningsmetode af svin, og der har derfor ikke kunnet indgå nogen bestemmelse derom i loven. Man har drøftet den obligatoriske elektriske bedøvelse af svinene før slagtingen; endnu er undersøgelserne ikke til ende, men det har vist sig, at kvaliteten ved anvendelsen af denne metode tilsyneladende forringes.

Et andet problem i forbindelse med en mere human affivning af slagterisvin er dyrenes transportforhold, og dette problem bør tages op til endelig afgørelse. I øjeblikket forlanger man, at slagterisvinene føres til slagteriet i lastvogn med lukket kasse, hvor svinene er udsat for alvorlig lidelse under transporten, lidelser, som i mange tilfælde måske er større end dem, de under de nuværende forhold bliver udsat for ved selve affivningen på slagteriet.

Jeg kan give min tilslutning til bestemmelsen om forbud mod kupering af heste, fordi jeg finder, at kuperingen fratager dem deres naturlige beskyttelse overfor de lidelser, som bl. a. insekter kan påføre dem.

Som jæger glæder det mig at høre, at man, selvom dette ikke direkte hører med til det lovforslag, vi her debatterer, har i sinde at værne også det storvildt, vi har her i landet, ved at forbyde beskydning med hagl og forlange, at beskydning skal ske med kugle, således at affivningen kan ske på en hurtigere og mere smertefri måde.

Jeg skal med disse få bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Funck Jensen: Formålet med det foreliggende lovforslag er, som det er udtrykt i § 1, at sikre, at dyr behandles forsvarligt, og at de ikke ved vanrøgt, overanstrengelse eller på anden måde udsættes for unødigt lidelse. Dette kan vi fra retsforbundets side tilslutte os.

Jeg vil gerne sig nogle få ord om de enkelte paragraffer.

I §§ 3 og 4 er der til sikring af § 1 nævnt, hvad der er forbudt. Der er fra vor side ikke noget at bemærke til disse paragraffer.

I § 5 omtales specielt heste. Det kan give anledning til at rejse det spørgsmål: Hvorfor slides heste, der går på brostenene, som regel op i løbet af ganske få år? Foreligger der i det hele taget ikke ved brug af heste på brostenene en form for dyrplageri, og var der